

STIPENDIEBERÄTTELSE -

- Om ett jämställt folkbildningsprojekt på den indiska landsbygden

Marathwada är vidsträckt och bördigt. Och extremt utsatt för klimatförändringar. Fram till augusti 2016 led området av en fem år lång och allvarlig torka. Det var smärtsamt för alla, men kanske mest för de dryga 35% av bönder som arrenderar sin mark.

Åkrarna torkade ut, brunnarna sinade, grundvattennivån sjönk alarmerande. De 19 miljonerna invånarna fick vattenransoner av myndigheterna. Och bönderna blev utan inkomster och tvingades låna till nästa utsäde och förnödenheter.

2016 såg det ljusst ut för bönderna inför monsunen, som börjar i juli. Men det blev våldsamma skyfall istället. Den uttorkade jorden kunde inte absorbera vattenmängderna, dammarna kapsejsade och diken och åar översvämmades. Mer än 300.000 hektar värdefullt utsäde spolades bort.

Fler och fler småbönder tvingades till ockrare för att låna mer pengar - till 60-80% ränta - och självmorden ökade katastrofalt.

Inför monsunen i år, 2017, spådde meteorologerna normalt väder. Men de tog fel på nästan två månader och ytterligare vedermödor drabbade bönderna. När monsunregnen väl kom, var de än en gång våldsamma och orsakade svåra översvämningar.

För organisationen Jal Biradari (Vattnets Folk, i direkt översättning) blev de senaste två åren avgörande: skulle deras arbetssätt, hållbara lösningar och genusneutrala princip klara klimatets förändringar i de byar som gått med i projektet?

Resultatet blev häpnadsväckande.

Genom att samla byarna i demokratiska byasamfälligheter som äger sina vattenresurser gemensamt, som tar alla beslut med konsensus oavsett kast och politisk hemvist och som gör kvinnor direkt delaktiga i alla beslut - har de byar som jobbar med Jal Biradari varit mycket framgångsrika. Deras skördar har ökat mångfald och deras inkomster har ökat mest av alla i jämförbara byar i regionen. De har tillgång till både dricksvatten och bevattning året runt. Interna konflikter har avsevärt minskat.

Nyckeln är, enligt Suneel Joshi, projektledare för Jal Biradari i regionen, att byborna själva tar kontakt med dem och är med och tar ansvar för dammar och vattenmagasin, för att åar och diken och uppsamlingsområden är rensade. Byborna ska även föra statistik över grundvattensnivåer och regnmängder.

Jal Biradari ansvarar för utbildning i hållbart utnyttjande av vatten, teknikutveckling och dokumentation.

Projektet ute i byarna är helt enkelt en effektiv mix av kooperativ, folkbildning och jämställdhetsarbete.

Drivkraften för byarna var i början ren och skär överlevnad. Idag handlar det mer, som de själva säger, om att slippa byråkrati och korrupktion och själva ta ansvar för sin by. Och tjäna mer pengar på sitt arbete.

Jal Biradaris Suneel Joshi säger:

- Om kvinnorna är med på lika villkor i beslutsprocessen så håller besluten längre och besluten genomdrivs.

De olika projekten har blivit så framgångsrika att delstaten Maharashtra, där Marathwada ingår, skrivit ett samarbetsavtal med Jal Biradari om att sprida idéerna till betydligt fler byar.

Stipendiet från SIDA via Publicistklubben var avgörande för att jag kunde besöka byarna och få kontakt med Jal Biradari. Det gav mig även möjlighet att ta del av hur kraften i samarbete och folkbildning kan minimera konflikter, som i Marathwada och andra indiska regioner löpt efter politisk hemvist och kasttillhörighet sedan århundraden. Inte minst var det fascinerande att följa de indiska kvinnor som idag blivit experter på vattenvård.

Redovisning SIDA-stipendium 2017 Göran Nordell

KOSTNADER	Omräknat i SEK
Resekostnader SEK	23 848
Resekostnader INR	2 084
Boendekostnader	9 664
Diverse kostnader tåg etc, ej kvitto	2 360
Totalt kostnader	37 956